

MESEBELI GYEREKSZOBA

Baudentisztl Ferenc

Pécelen, egy nyugat-afrikai fafajról elnevezett társaság egyik tulajdonosával a különlegesen egyedi termékeikről (is) beszélgettünk, melyek a mesevilágot keltik életre a gyerekszobában, varázslatos miliőt teremtve a legkisebbek lakóterében. Az alábbiakból az is kiderül, hogy honnan ered a TiGeRi márkanév, s hogy az egyedülálló ötlet és megvalósítás a határokon túl is sikert arathat. Portrénk ezúttal Prekopa Rubenről szól.

NÉV ELŐ!

Ahogy ezen sorok írója, cikkünk főszereplője is már gyakorta megtapasztalhatta, hogy a bemutatkozást követően általában rögtön a név kerül elő, s mielőtt a tényleges téma szóba kerülne, egy kis névmagyarázattal indul a beszélgetés. Ez esetünkben is így történt. Rubentől megtudom, hogy keresztnéve héber eredetű, míg a vezetékneve

szláv gyökerekre vezethető vissza, továbbá Prekopa egy horvátországi falu neve is. A cég megnevezése is megér egy egymondatos kitérőt, már csak azért is, mert egy kevésbé ismert, nyugat-afrikai fafaj neve. A „neves” körből nem maradhat ki a TiGeRi márkanév sem, amely a cégtulajdonosok három gyermeke keresztnévének első két betűjéből áll össze: Tirza – továbbá a két fiú, Gellért és Richárd ily módon a névadó.

MEGÉRZÉSBŐL TELITALÁLAT

Prekopa Ruben a Kozma Lajos Szakközépiskolában tanult – 2001-ben érettségét, majd egy évre rá technikai végzettséget szerezve. – A szüleim mindig is azt szorgalmazták, hogy ne csupán érettségét szerezzünk, hanem legyen mellette egy jó szakma is, ami biztos

alapot adhat a munkavállaláshoz vagy a továbbtanuláshoz. A faipar felé orientálódás nem volt tudatos dolog, inkább csak megérzés, ami elsősorban talán a gyerekkori barkácsolásra és szerelésre épült. Néhány hónap elteltével azonban már pontosan éreztem, hogy a választásom telitalálatnak bizonyult. Miután a fa, mint alapanyag megtetszett, egyre jobban érdekelt a megmunkálása, s hogy mi mindent lehet kihozni ebből a csodálatos anyagból. Ebből az is következik, hogy elsősorban a szakmai tárgyak foglalkoztattak, s mivel néhány nagyszerű tanártól is kaptam instrukciókat, az akkoriban még jobban a mester és tanítvány kapcsolatára épülő asztaloság teljesen magával ragadott.

Az elmondottak alapján nem meglepő, hogy Ruben már a középiskola első évében biztosra vette,

hogy ezzel a szakmával egy saját vállalkozás keretében akar és fog is foglalkozni. – A hosszú távú tudatosság onnantól egy irányba mutatott, s szinte mindent ennek rendeltem alá. Ahogy egyébként azt is pontosan tudtam, hogy ezt nem kényszerből fogom csinálni, hanem azért, mert szeretem. Az iskola végeztével nagyon sokat jelentett, amikor édesapám egy értékes felsőmarót vett nekem, mert látta, hogy komolyan akarok foglalkozni a faiparral. A gép

körben való foglalkoztatással indultak. Ahol nagy hasznát vette a középiskolás önszorgalmának, melynek köszönhetően az akkor még a faipari oktatásban újdonságot jelentő számítógépes műszaki rajzolás lehetőségeit igyekezett a legteljesebb mértékben kihasználni. Piros pontnak számított, hogy a technikus minősítésre szánt dokumentáció tervrajzait is már az AutoCAD szoftver segítségével készítette. – A gyártmányterveket, a műszaki

ben megalapíthassuk a Framír Belsőépítészeti Kft.-t.

A minőségi termékek mellett a társaságra azóta is jellemző az egyedi gyártás, valamint az a személyes kapcsolat, amely az igényesebb lakossági munkákra tekintettel elengedhetetlen. – Szerintem az egyediség összefonódott az asztalossággal, annak minden szépségével és veszélyével együtt. S bár való igaz, hogy az egyedi termék megtervezése és gyártása időigényesebb, az újabb

és újabb feladatokat nem problémaként, hanem izgalmas és érdekes kihívásként éljük meg. Mindezek után az elégedett ügyfél pedig minden alkalommal felér egy közönségdíjjal. A lakossági megrendelések mellett egyre több üzleti partnerrel dolgozunk együtt, akiknek szintén fontos a pontos, minőségi kivitelezés. Örülünk annak, hogy több munkánk már megjelenhetett elismert szaklapokban is.

egyrészt nagy segítség volt a munkámban, másrészt az általa kifejezett elismerés és bátorítás jelképe is volt. Bár a gép már nem működik, természetesen megőriztem, hogy emlékeztessen a kezdetekre.

EGYEDI KIHÍVÁSOK

A kezdetekre, melyek az otthoni – főként rokonok és ismerősök által kért – kisebb munkák mellett egy nagyobb cégnél, bútortervezői és gyártás-előkészítői mun-

rajzokat természetesen azóta is számítógépen készítem – jegyzi meg Ruben, aki a munkavállalói szerepből fokozatosan haladt a célként kitűzött vállalkozói lét irányába. – Egyre több otthoni megkeresésem volt, ami mind több kéziszerszámot igényelt, melyek egyre nagyobb helyet foglaltak, így aztán édesapám garázsa után béreltem magamnak egy kis műhelyt. Nagyjából két-három év kellett ahhoz, hogy a feleségemmel közösen 2007-

BÚTORMOSOLY

Közel egy esztendeje Ruben és felesége, Gyöngyi olyan gyerek-szobát álmódott meg, melynek speciális bútorai a magas minőség mellett a játékosságot és a vidámságot is magukban hordozzák. – Kerestük a különleges formákat, szerettünk volna olyan hangulatkeltő elemeket felhasználni, melyek esztétikai élményt adnak. Nagyon figyeltünk arra, hogy a különlegesség ne menjen a funkcionalitás és a praktikusság

kárára, s hogy a prémium termék gyártható és piacképes legyen – fogalmaz a férj, aki a klasszikus formákat még csak véletlenül sem idéző bútordarabok kapcsán a bonyolultabb műszaki kérdésekre is megtalálta az ideális választ. A bútorok alapanyaga minden esetben festett MDF és laminált bútorlap, a használt felületkezelő anyagok pedig az egészségre nem ártalmasak. A TiGeRi névre keresztelt bútorcsalád első elemei természetesen a gyermekeik számára készültek. – Érdemes megemlítenem azt is, hogy a bútorokat ragasztott technológiával a műhelyben illesztjük össze, ezáltal stabilabbak, és nem utolsósorban a szerelési munkákat nem hártjuk a megrendelőkre. A TiGeRi- projekt cégünk működése szempontjából is érdekes, mert a sztenderd kissorozatú bútorok gyártásával ki tudjuk egyenlíteni a Framír Kft. kapacitásának kihasználtságát.

JÖVŐKÉP

A mesésen mosolygó gyerekbútorok kapcsán azt tervezik, hogy a külföldön is egyedülálló ötlettel megpróbálkoznak határainkon túl is. Első körben Ausztriában és Németországban próbálják népszerűsíteni a termékeket, ahol az egyedi formákra különösen fogékonyak. – A nemzetközi törekvéseinken túl komoly feladatot és előrelépést jelent egy új telephely létrehozása. Pécelen már megvásároltuk azt a területet, melyen az építkezést tervezzük. Egyelőre várjuk az uniós pályázati lehetőséget, hogy aztán megvalósíthassuk azt az épületet, mely a jelenleginél jóval nagyobb műhely mellett irodáknak és bemutató helyiségnek is otthont adhatna. Az ingatlanfejlesztés mellett természetesen az eszközállományt is szeretnénk fejleszteni, új berendezések beszerzésével.

Prekopa Ruben a jövőkép felvázolása közben egy aktuális problémára is kitért, amely alapvetően rányom-

ja bélyegét a következő időszakra. – Cégvezetőként nagymértékben bekorlátozza a lehetőségeimet a szakemberhiány, mellyel már jó ideje küzd többek között az asztalozsakma. Nagyon örülnék annak, ha erre megoldást tudnánk találni. Munkaadóként szeretnék a jövőben is érdekes kihívásokat állítani a munkatársaim elé, akiket hozzám hasonlóan rabul ejt az egyedi termék és előállításának szépsége. ■

Fotó: Framír Kft.